

**Pytania testowe dla kandydatów na stanowisko asystenta sędziego
w Sądzie Okręgowym w Krośnie
ETAP II**

1. Częściowo ubezwłasnowolniona może być osoba, która:

- a) ukończyła lat siedemnaście,
- b) ukończyła lat trzynaście,
- c) jest pełnoletnia.

2. Zaginiony, który w chwili zaginięcia miał 10 lat, może być uznany za zmarłego jeżeli:

- a) upłynęło lat dziesięć od daty, w której według istniejących wiadomości jeszcze żył,
- b) upłynęło lat dziesięć od końca roku kalendarzowego, w którym według istniejących wiadomości jeszcze żył,
- c) upłynął rok kalendarzowy, w którym ukończyłby lat dwadzieścia trzy.

3. Terminy przedawnienia:

- a) mogą być skracane i przedłużane przez czynność prawną,
- b) mogą być skracane ale nie mogą być przedłużane przez czynność prawną,
- c) nie mogą być skracane ani przedłużane przez czynność prawną.

4. Do nabycia własności rzeczy ruchomej przez zasiedzenie konieczne jest:

- a) nieprzerwane posiadanie samoistne w złej wierze od lat pięciu,
- b) nieprzerwane posiadanie samoistne w dobrej wierze od lat trzech,
- c) nieprzerwane posiadanie samoistne w dobrej lub złej wierze od jednego roku.

5. Zastawnik jest posiadaczem:

- a) samoistnym,
- b) zależnym,
- c) faktycznie władającym rzeczą jak właściciel.

6. Roszczenie o naprawienie szkody na mieniu, wynikłej ze zbrodni lub występku ulega przedawnieniu:

- a) z upływem lat dwudziestu od dnia popełnienia przestępstwa,
- b) z upływem lat trzech od dnia, w którym poszkodowany dowiedział się o szkodzie i osobie zobowiązanej do jej naprawienia,
- c) z upływem lat dwudziestu od dnia, w którym poszkodowany, przy zachowaniu należytej staranności, mógł się dowiedzieć o szkodzie i osobie zobowiązanej do jej naprawienia.

7. Zgodnie z kodeksem cywilnym wierzyciel:

- a) nie może odmówić przyjęcia świadczenia częściowego, chociażby cała wierzytelność była już wymagalna,
- b) może odmówić przyjęcia świadczenia częściowego, gdy wymagalna jest już cała wierzytelność,
- c) może odmówić przyjęcia świadczenia częściowego, gdy pozostała część nie jest jeszcze wymagalna.

8. Spadkobierca nabywa spadek z chwilą:

- a) otwarcia spadku,
- b) stwierdzenia nabycia spadku,
- c) dowiedzenia się o powołaniu do dziedziczenia.

9. Formą testamentu zwykłego jest:

- a) testament allograficzny,
- b) testament wojskowy,
- c) testament ustny.

10. Przedmiotem zapisu windykacyjnego nie może być:

- a) gospodarstwo rolne,
- b) zbywalne prawo majątkowe,
- c) rzecz oznaczona co do gatunku.

11. Do właściwości sądów okręgowych nie należą sprawy:

- a) o roszczenie wynikające z Prawa prasowego,
- b) o odszkodowanie z tytułu szkody wyrządzonej przez wydanie prawomocnego orzeczenia niezgodnego z prawem,
- c) o rozwiązanie przysposobienia.

12. Sprawy o separację rozpoznaje w pierwszej instancji sąd w składzie:

- a) jednego sędziego,
- b) trzech sędziów,
- c) jednego sędziego i dwóch ławników.

13. Jeżeli kodeks postępowania cywilnego przewiduje grzywną bez określenia jej wysokości, to wymierza się ją w kwocie:

- a) do trzech tysięcy złotych,
- b) do jednego tysiąca złotych,
- c) do wysokości minimalnego ustawowego wynagrodzenia.

14. Postępowanie zawieszone z urzędu, z powodu śmierci strony, sąd umarza:

- a) jeżeli wniosek o podjęcie nie został zgłoszony w ciągu sześciu miesięcy od daty postanowienia o zawieszeniu,
- b) po upływie pięciu lat od daty postanowienia o zawieszeniu postępowania,
- c) po upływie dwóch lat od daty śmierci strony.

15. W przypadku przedłużenia terminu do sporządzenia uzasadnienia wyroku, termin do wniesienia apelacji wynosi:

- a) trzy tygodnie
- b) dwa tygodnie
- c) jeden miesiąc.

16. Cofnięcie przez stronę apelacji:

- a) podlega kontroli sądu,
- b) wymaga zgody strony przeciwnej,
- c) nie wymaga zgody strony przeciwnej.

17. W razie stwierdzenia nieważności postępowania, sąd drugiej instancji:

- a) zmienia zaskarżony wyrok i orzeka co do istoty sprawy,
- b) uchyla zaskarżony wyrok i umarza postępowanie,
- c) uchyla zaskarżony wyrok, znosi postępowanie w zakresie dotkniętym nieważnością i przekazuje sprawę sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

18. W sprawie o rozwód, sąd w wyroku zawsze orzeka:

- a) który z małżonków ponosi winę rozkładu pożycia,
- b) o władzy rodzicielskiej nad wspólnymi małoletnimi dziećmi,
- c) o alimentach na rzecz współmałżonków.

19. Czyn zabroniony, którego społeczna szkodliwość jest znikoma:

- a) stanowi przestępstwo,
- b) stanowi przestępstwo, ale sąd stosuje nadzwyczajne złagodzenie kary,
- c) nie stanowi przestępstwa.

20. Zbrodnią jest czyn zabroniony zagrożony karą pozbawienia wolności:

- a) na czas nie krótszy od lat 3 albo karą surowszą
- b) na czas nie krótszy od lat 3,
- c) na czas dłuższy niż 3 lata.

21. Środkiem karnym nie jest:

- a) pozbawienie praw,
- b) obowiązek naprawienia szkody,
- c) degradacja.

22. Nie wszczyna się postępowania, a wszczęte umarza:

- a) jeżeli społeczna szkodliwość czynu nie jest minimalna,
- b) jeżeli wina oskarżonego nie jest znaczna,
- c) jeżeli ustawa stanowi, że sprawca nie podlega karze.

23. Środkiem zapobiegawczym określonym w kodeksie postępowania karnego jest:

- a) zabezpieczenie majątkowe,
- b) zatrzymanie rzeczy,
- c) zawieszenie w czynnościach służbowych.

24. W aktualnym stanie prawnym osoba u której zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza wynosi 0,25 mg/l, zdolna ponosić odpowiedzialność karną, prowadząc skuter po drodze publicznej:

- a) popełnia wykroczenie,
- b) popełnia przestępstwo,
- c) naraża się na odpowiedzialność administracyjną.

25. Odbywanie kary w systemie dozoru elektronicznego nie obejmuje:

- a) zastępczej kary pozbawienia wolności za przestępstwo powszechne,
- b) zastępczej kary pozbawienia wolności za przestępstwo skarbowe,
- c) zastępczej kary aresztu za wykroczenie powszechne.

26. Właściwym do wstrzymania wykonania kary pozbawienia wolności w razie złożenia wniosku o udzielenie zezwolenia na odbycie kary w systemie dozoru elektronicznego jest:

- a) sąd wydający wyrok w pierwszej instancji,
- b) sąd okręgowy (penitencjarny) właściwy z uwagi na miejsce wydania wyroku w pierwszej instancji
- c) sąd okręgowy (penitencjarny) właściwy do rozpoznania wniosku.

27. Odbywanie kary w systemie dozoru elektronicznego jest możliwe w razie orzeczenia kary pozbawienia wolności w rozmiarze:

- a) 3 lat ,
- b) niższym niż 3 lata,
- c) wyższym niż 3 lata

28. Środkiem zabezpieczającym nie jest:

- a) elektroniczna kontrola miejsca pobytu,
- b) zakaz zbliżania się do pokrzywdzonego,
- c) terapia uzależnień.

29. Przestępstwo gróźb karalnych:

- a) ścigane jest z oskarżenia prywatnego, gdy sprawca jest osobą najbliższą dla pokrzywdzonego,
- b) ścigane jest z oskarżenia publicznego,
- c) ścigane jest z oskarżenia publicznego, na wniosek pokrzywdzonego.

30. W postępowaniu karnym przed sądem oskarżony może mieć :

- a) nie więcej niż 2 obrońców,
- b) nie więcej niż 3 obrońców,
- c) nie ograniczoną liczbę obrońców.

31. Kara pozbawienia wolności może trwać:

- a) najkrócej 1 miesiąc najdłużej 30 lat,
- b) najkrócej 1 miesiąc najdłużej 15 lat,
- c) najkrócej 1 tydzień najdłużej 30 lat.

32. Jeżeli sprawca dopuścił się czynu zabronionego działając w ramach stanu wyższej konieczności to:

- a) nie popełnia on przestępstwa,
- b) popełnia przestępstwo, ale sąd stosuje nadzwyczajne złagodzenie kary,
- c) popełnia przestępstwo, ale nie podlega karze.

33. Wymierzając karę małoletniemu albo młodocianemu Sąd kieruje się przede wszystkim tym aby sprawcę:

- a) wychować,
- b) powstrzymać od ponownego naruszania porządku prawnego,
- c) obie odpowiedzi są prawidłowe.

34. Czyn zagrożony karą aresztu to:

- a) wykroczenie powszechne,
- b) wykroczenie skarbowe,
- c) obie odpowiedzi są prawidłowe.

35. Warunkowe umorzenie postępowania jest:

- a) środkiem wychowawczym,
- b) środkiem związanym z poddaniem sprawcy próbie,
- c) środkiem poprawczym.

36. Przy warunkowym zawieszeniu wykonania kary pozbawienia wolności w wyroku skazującym dozór jest obowiązkowy:

- a) wobec sprawcy określonego w art.64 a k.k.,
- b) wobec sprawcy określonego w art.64 § 2 kk,
- c) obie odpowiedzi są prawidłowe.

**Praca pisemna z zakresu prawa karnego
dla kandydatów na stanowisko asystenta sędziego
w Sądzie Okręgowym w Krośnie**

Marceli L. ukończył 50 lat. Jest żonaty, ma dwójkę małoletnich dzieci, od 15 lat pracuje jako kierowca zawodowy w firmie transportowej „Busik” osiągając miesięczne dochody w wysokości 8.500 zł. netto. Od 19 roku życia posiada prawo jazdy kategorii „B”. Dotychczas nigdy nie był karany za przestępstwa, jak i też wykroczenia.

W dniu 22 listopada 2021 r. Marceli L. około godziny 19.30 postanowił pojechać do Krosna na zakupy. Kierował wówczas swoim samochodem osobowym marki Toyota. Jechał sam. Warunki drogowe były trudne: intensywnie padał mokry śnieg ograniczający widoczność.

Wjeżdżając w obszar zabudowany położony w miejscowości R. poruszał się prędkością co najmniej 70 km/h i z taką prędkością go pokonywał. Droga, którą się przemieszczał była jednopasowa z szerokim poboczem umożliwiającym zatrzymanie na nim w całości samochodu osobowego. Ruch drogowy był niewielki.

Przed nim w tym samym kierunku poruszał się samochód osobowy marki Fiat, którym kierowała Krystyna B. Obok niej na miejscu pasażera siedział jej małoletni syn Damian B, który nagle oświadczył, że czuje się źle i poprosił o zatrzymanie pojazdu. Kobieta nie widząc we wstecznym lusterku świateł innego samochodu, jeszcze w obszarze zabudowanym, zatrzymała się częściowo na jezdni i częściowo na poboczu nie włączając świateł awaryjnych. Następnie zaczęła rozmawiać z synem otwierając szybę w drzwiach od jego strony.

W tym momencie z tyłu w jej pojazd uderzył Marceli L., który nie zdążył, pomimo rozpoczęcia manewru hamowania, zatrzymać się przed stojącym częściowo na jezdni Fiatem. W wyniku czego Krystyna B. doznała złamania ręki bez przemieszczenia, co naruszyło sprawność narządów jej ciała na okres powyżej 7 dni w rozumieniu art.157§1 k.k., a Damian B. ogólnych potłuczeń, które naruszyły sprawność narządów jego ciała na okres poniżej 7 dni w rozumieniu art. 157§2 k.k..

Powołany w sprawie biegły ds. rekonstrukcji wypadków stwierdził, że kierująca Fiatem kobieta nieprawidłowo wykonała manewr zatrzymania albowiem powinna zatrzymać pojazd w całości na poboczu i z uwagi na warunki drogowe włączyć światła awaryjne.

Jednocześnie ustalił, że Marceli L. miał możliwość uniknięcia wypadku, pomimo nieprawidłowego zachowania Krystyny B. gdyby poruszał się z prędkością dopuszczalną tj. 50 km/h.

Po zdarzeniu Marceli L. skontaktował się z pokrzywdzonymi osobami, interesował się ich stanem zdrowia, zaproponował dodatkowo rekompensaty finansowe po 4 tysiące złotych oraz przeprosił za zdarzenia. Krystyna B. w imieniu swoim i małoletniego syna przyjęła przeprosiny oraz zaoferowane pieniądze oświadczając, że wobec kierującego Toyotą nie ma żadnych dodatkowych finansowych roszczeń,

gdyż otrzymane pieniądze w pełni zaspokajają szkody fizyczne i psychiczne, których doznali w wyniku zdarzenia.

Prokurator ostatecznie oskarżył Marcina L. o popełnienie przestępstwa z art.177§1 k.k. W akcie oskarżenia wskazał on jako osoby pokrzywdzone: Krystynę B. i Damiana B.

Proszę ocenić, czy decyzja prokuratora o wskazaniu jako osoby pokrzywdzone Krystynę B. i Damian B. była prawidłowa oraz zaprojektować treść orzeczenia Sądu oraz uzasadnić swoje decyzję.

**Praca pisemna z zakresu prawa cywilnego
dla kandydatów na stanowisko asystenta sędziego
w Sądzie Okręgowym w Krośnie**

Powód Adam Nowak w pozwie skierowanym przeciwko Towarzystwu Ubezpieczeń i Reasekuracji „Warta” S.A. z siedzibą w Warszawie wnosił o zasądzenie kwoty 130.000 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 01.07.2023 roku do dnia zapłaty. Wskazał, że kwota dochodzonego roszczenia obejmuje zadośćuczynienie w wysokości 120.000 zł., zwrot kosztów poniesionych na rehabilitację w prywatnym gabinecie, dojazdów na leczenie i zakup leków w łącznej kwocie 4.000 zł oraz koszty opieki świadczonej przez domowników nieodpłatnie w wysokości 6.000 zł, liczonych w stawce po 10 zł za jedną godzinę. Ponadto wniósł o ustalenie odpowiedzialności pozwanego za szkody mogące ujawnić się u powoda w przyszłości w związku z doznanym wypadkiem oraz zasądzenie od pozwanego kosztów procesu.

Strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda kosztów procesu. Zarzuciła, że ustalone i wypłacone w postępowaniu likwidacyjnym odszkodowanie, w tym zadośćuczynienie w kwocie 30.000 zł zaspokoja w pełni uzasadnione roszczenie powoda. Wskazała, że powód nie może domagać się zwrotu poniesionych kosztów leczenia w prywatnych gabinetach, gdyż mógł korzystać z tych świadczeń w ramach bezpłatnej opieki zdrowotnej oraz kosztów pomocy osób bliskich, gdyż była ona świadczona nieodpłatnie. Stwierdziła, że wobec zakończenia leczenia i rehabilitacji nie ma podstaw ustalenia odpowiedzialności na przyszłość. Nadto zarzuciła, że ustawowe odsetki należą się od dnia wyrokowania.

Po przeprowadzeniu postępowania dowodowego zostało ustalone, że powód doznał szkody w wyniku wypadku drogowego, do którego doszło w dniu 01.01.2023 r., którego wyłącznym sprawcą był kierujący drugim pojazdem, za co został skazany wyrokiem karnym. Sprawca zdarzenia posiadał u pozwanego obowiązkowe ubezpieczenie OC pojazdów mechanicznych, a pozwany nie kwestionował co do zasady swojej odpowiedzialności. Powód w wyniku tego wypadku doznał wieloodłamowego złamania kości udowej lewej i prawej nogi. Był leczony operacyjnie, gdzie wykonano zespolenie złamań i stabilizację gwoździami a hospitalizacja trwała 2 tygodnie. Po wypisaniu do domu poruszał się na wózku inwalidzkim przez 6 tygodni, po czym zalecono chodzenie o dwóch kulach przez 1 miesiąc. Później był jeszcze leczony w szpitalnym oddziale rehabilitacyjnym i odbywał rehabilitację w prywatnych placówkach. Stwierdzony został 23% długotrwały uszczerbek na zdrowiu. Leczenie zostało zakończone 01.06.2023 roku, powód powrócił do pełnej sprawności ruchowej, podjął pracę i może amatorsko uprawiać sport. Pozostały jednak blizny pooperacyjne,

a w przyszłości może być potrzebne usunięcie zespołów. Powód wymagał w procesie leczenia intensywniej rehabilitacji, więc zdecydował się na dodatkowe prywatne zabiegi, ponosząc wykazane rachunkami kwoty. Biegly potwierdził, że wymagał pomocy osób trzecich, którą świadczyli domownicy, przez taki okres, że musiałby wydatkować na ten cel 6.000 zł, przy stawce 10 zł za godzinę.

Powód po zakończeniu leczenia i rehabilitacji wniósł do pozwanego o zapłatę kwoty 150.000 zł tytułem zadośćuczynienia, 4.000 zł tytułem poniesionych kosztów prywatnej rehabilitacji, dojazdów na leczenie i zakup leków oraz kwoty 6.000 zł tytułem kosztów sprawowania nieodpłatnej opieki.

Pozwane Towarzystwo decyzją z 30.06.2023 roku wypłaciło kwotę 30.000 zł. uznając pozostałą część za bezzasadną z przyczyn powołanych wyżej.

Powód był reprezentowany przez pełnomocnika z urzędu, adwokata ZM. Był też zwolniony w całości od kosztów procesu. Wydatki związane z opinią biegłego w kwocie 1.500 zł poniósł tymczasowo Skarb Państwa. Pozwany był reprezentowany przez radcę prawnego BM.

Proszę sporządzić pełny projekt wyroku wraz z pisemnym uzasadnieniem i powołaniem przepisów prawa.